AUGUSTINUS
Admont, Mitte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25972
Copyright: Admont, Benediktinerstift

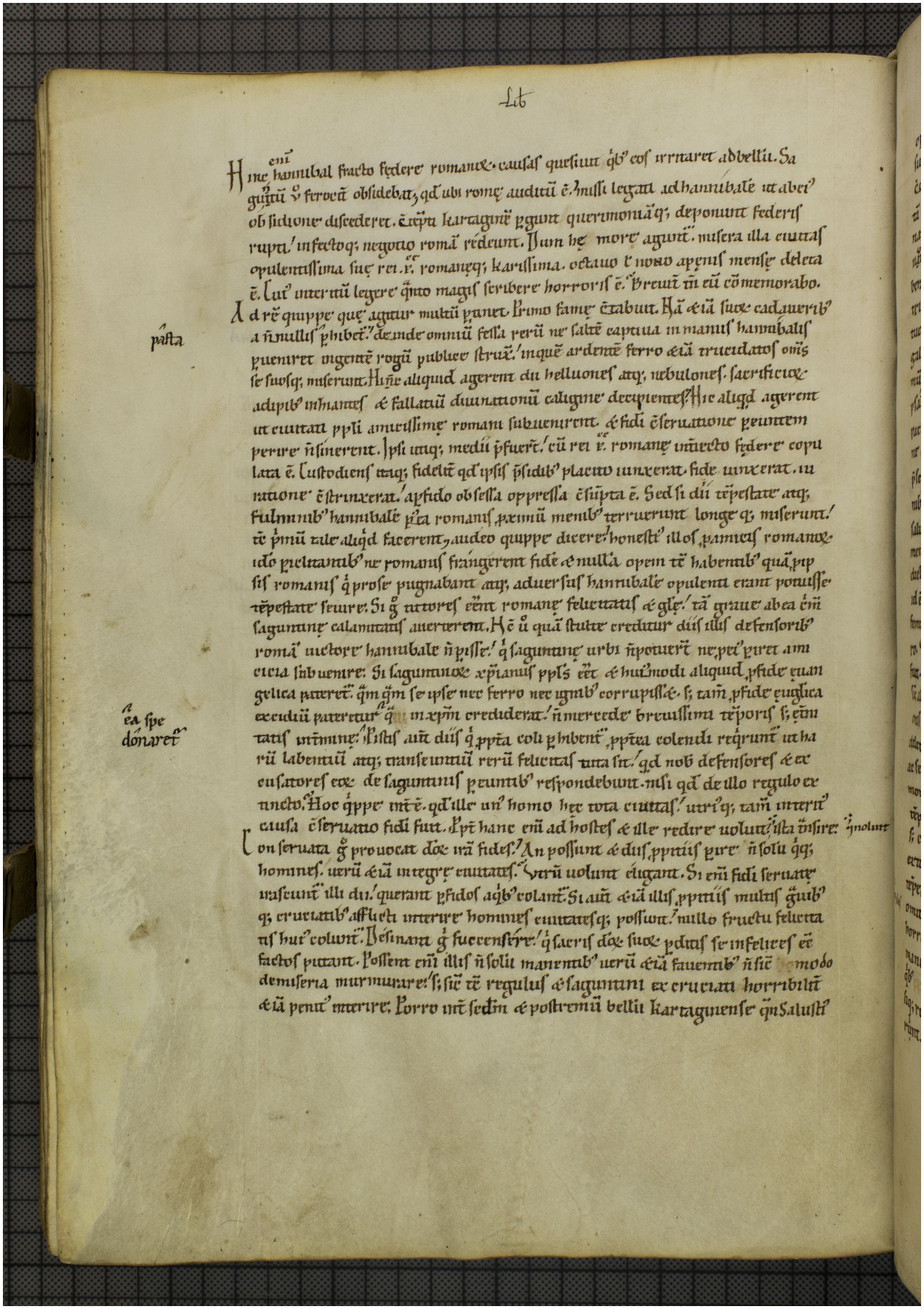

Hinc enim hannibal fracto federe romanorum causas quesiuit quibus eos irritaret ad bellum. Saguntinorum vero ferocem obsidebat, quod ubi romam auditum est. Missi legati ad hannibalem ut abeat obsidione discederet. Extemplo kartaginem pergunt querimoniaque deponunt federis rupti infectique negotio romam redeunt. Iam hac more agunt. Misera illa ciuitas opulentissima suae rei. et romanique karissima. octauo et nono apenis mense deleta est. Cui interim legere quanto magis scribere horroris est. Breuiter tibi eius commemorabo.

Ad rem quippe quae agitur multum pertinet. Primo famem etabunt. Hanc acta suorum cadaueribus a nullis prohibetur. Demde omnium fessa rerum ne saltem capiua in manus hannibalis peuenirent ingentem rogum publice struxerunt. Inque ardentem ferro eiusque trucidatos omnes se suosque miserunt. Hinc aliquid agerent diu belluones atque nebulones. sacrificiorum adiptibus inhiantes et fallaciis diuinationum caliginem decipientes. Hic aliquid agerent ut ciuitatem populi amicissimi romani subuenirent. et fidei conseruatione perentem perire insinerent. Ipsi atque medii profuerunt. Ceu rei. et romanique interecto federe copulata est. Custodiens atque fidelitatem quod ipsis presidibus placuit iunxerat fide uinxerat. in nationem construxerat. a fido obsessa oppressa consumpta est. Sed si dii tempestate atque fulminibus hannibalem pro romanis premium meritis terruerunt longe quam miserunt. Ne primum tale aliquid facerent, audeo quippe dicere. honestis illos pamicis romanorum dolo pretitantibus ne romanis frangerent fidem et nulla opem ei habentibus quam pro sis romanis quae prosperae pugnabant atque aduersus hannibalem opulentam erant potuisse tempestate seuire. Si quidem victores eorum romanique felicitatis et gloriae. tam graue abea eorum saguntinique calamitatis auerterent. Hic in qua stulte creditur diis illis defensoribus romam uictore hannibale non posse. quasi saguntinique urbi non potuerint ne perire pereunt amicitia subuenire. Si saguntinorum christianis populis esset et huiusmodi aliquid pfide euangelica pateretur. quam quam se ipse nec ferro nec igni corrupisse. si tamen pfide euangelica excidium pateretur quam in christum credidisset. Nunc mercede breuissimi temporis si ciuitatis interimine. Pistis autem dis quia pretia coli prohibent. pretia colendi requirunt ut haberi habentium atque transeuntium rerum felicitas tuta sit. quod nobis defensores et excusatores ecce de saguntinis peremptis respondebunt. nisi quod de illo regulo eruncto. Hoc quippe intentio. quod ille unus homo hec tota ciuitas. utrique tamen interim causa conseruatio fidei fuit. Propter hanc enim ad hostes et ille redire uoluit. ista uinsire noluit. Non seruata quo provocat dolor mea fides. An possunt et dis propitiis pure uinsolui quique homines. uerum eius integre ciuitatis. Verum uolunt eligant. Si enim fidei seruatae uaseunt illi dii. querant pfidos atque colant. Si autem eiusdem illis propitiis multis quibusque cruciatibus affecti interire homines ciuitatesque possunt. nullo fructu felicitatis huic coluntur. Desinant quoque fuerensfere. quasi sacris doloribus suis potius se infelices eos factos putant. Possent enim illis insolitis manentibus uerum eius fauentibus insic modo demiseria murmurare. si sic te regulus et saguntini ex cruciatu horribili eius pentu interire. Porro uint sedim et postremum bellum kartaginense quod Salusti